

Pedagogická fakulta Univerzita Hradec Králové
Posudek oponenta práce

Jméno autora: Adéla Schmiedová

Název práce: Biologické koreláty emocí a jejich využití pro optimalizaci tělesné a psychické kondice

Vedoucí práce: Mgr. Kateřina Juklová, Ph.D.

Téma práce: pro učitelskou praxi významné

Téma v literatuře: v dané podobě zpracováno v menší míře

Jazyková a stylistická úroveň práce: dobrá

Rozsah práce: spíše naddimenzovaný; zejména v teoretické části

Použitá literatura: odpovídající; nejednotný záznam (umístění vrocení použitých titulů)

Počet uváděných titulů: dostatečný

Citace v textu: méně přehledná (často není zřejmé, zda se jedná o přímou citaci, nebo nikoliv; viz s. např. s. 15, 16, 20 ad.); u přímé citace kurzivou nejsou uvedeny stránky, kde se citovaný text nachází: s. 12, 13, 29, 48)

Formální stránka práce: celkově dobrý dojem, ale vadou na kráse jsou chyby typu „překlepů“ s. 14, 19, 44, 49, 50, 51, 53, 55, 73; ještě méně příznivě působí opakované pravopisné chyby s. 29, 41, 52, 51!

Cíl práce: po obsahové stránce splněn částečně

Konkrétní náměty, připomínky nebo otázky vyžadující doplnění u obhajoby:

Hodnocená bakalářská práce je rozdělena tradičně na část teoretickou a praktickou. Poměrně rozsáhle zpracovaná teoretická část je na jedné straně dokladem poctivé snahy autorky prokázat co největší obeznamenost s tématem, což se autorce podařilo. Seznamuje s problematikou emocí, stresu, syndromem vyhoření, přibližuje podstatu pedagogické profese a „*Strategii pro optimalizaci tělesné a psychické kondice*“. Na straně druhé je zde riziko vytvoření velké disproporce mezi teoretickou částí práce a částí praktickou.

A. Schmiedová v praktické části soustřeďuje pozornost na výzkum zátěže učitelů v průběhu času (vyučovací hodiny, pracovního týdne a měsíce). Zkoumanými osobami se stali na základě oslovení čtyři učitelé jedné střední školy (dvě ženy, dva muži), kteří byli podrobeni měření tepové frekvence během jedné vyučovací hodiny a dotazování pomocí čtyř dotazníků (+ analýza hospitačního záznamu). Formulované hypotézy nicméně zachycují pouze část „všeho“, co bylo možno z použitých nástrojů vytěžit. Nabízí se tedy otázka, čím a jak by se dalo kvalitativně i kvantitativně prohloubit danými metodami poznání zátěže učitelů? V čem shledává autorka hlavní přínos svého výzkumu v propojení na prostudovanou teorii? A do jaké míry platí tvrzení na s. 16 „*Emoce nelze vyvolat uměle...*“?

Závěr: Posuzovaná bakalářská práce přes značně vynaložené úsilí nese znaky „promarněné příležitosti“ dílem proto, že neprošla pečlivou formální úpravou (viz výše) a autorce se nepodařilo dotáhnout práci ani po obsahové stránce. Míra její užitečnosti se zúžila na akceptovatelné výstupy spíše orientačního charakteru.

V Hradci Králové 15. 5. 2018

Doc. PhDr. Pavel Vacek, Ph.D.
oponent práce